

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs LXXX. Qui regis Israël, intende &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

*Sed miserere, Deus, nostri, citò propitiusq̃
Da veniam, auxilium fer, cunctis eripe noxis:
Libera & à maculis nos puros reddito nostris.
Ne spectes, quid nos peccatis commereamur:
Sed spectes, poscat quid gloria nominis alti.
Cur sinis, ut gentes dicant: ubi nunc Deus ille,
Qui iuuat oppressos, & dextra protegat alma?
Fac mala gens, nobis spectantibus, experiatur,
Quòd sis latronum vindex ultorq̃, seuerus.
Captiui populi gemitus, Deus, excipe clemens,
Serua, quos voluit turba impia tradere letho.
Septuplici meritos vicinos affice pœna:
Pro sannis plagas, pro risu vulnera redde.
Grex tuus egregium pastorem laude decora
Te afficiet: tua nam laus est, tua gloria sola.
Laudibus aternis nomen celebrabimus eius,
Qui, ceu pastor oues, nos seruat fidus ab hoste.*

PSALMVS LXXX.

Qui regis Israël, intende &c.

○ Fide custos, Pastor ô Abramidum,
Oues Joseph qui diligis,

X

Pascis

*Pascis gregemq³ Isacidum,
Infidesq² Cherubin.
Ostende virtutis tuae fulmen, Deus,
Nobis opem fer ocyus,
Ephramidis qui es pravius,
Et Manassa & Benlamin.
O summe Rex Zebaoth, & dux aetheris,
Quousq² vota respues?
Numentuum rogantium,
Gratiam cur abnegas?
Maerore duro nostra condis fercula,
Dapes dolore temperas,
Nobisq³ misces pocula,
Tot referta lacrymis.
Statuisq³ nos risum propinquis accolis,
Rixisq³ vexas plurimis.
Contemnat ut nos inuidus,
Hostis ac irrideat.
Deus Zebaoth, atq³ fautor omnium,
Qui te colunt honoribus,
Ab mitte tu solatium,
Nosq³ sana languidos.
Traducis ex Aegyptiis vitem bonam*

Terris,

Terris, tua potentia.
Longeq; pulsas gentibus,
Ponis hic vitem tuam.

Eiusq; ramos proferens pulcerrimè,
Eam sinis sic crescere,
Radice terras reptili
Ut pererret undiq;

Patulum tegit montem sua vitis comâ,
Colles obumbrat suaviter,
Odore replet omnia,
Atq; cedros obtegit.

Et tu facis, quo leta vitis germinet,
Ad usq; littus æquoris
Eiusq; frondes crescere.
Tu facis per flumina.

Cur eius autem septa frangis fortia,
Ut quisq; transiens eam,
Euertat eius terminos,
Perdat eius mœnia.

Vastata vitis est aprorum dentibus,
Abelluisq; pessimis,
Corrupta vitis effertis
Est & à leonibus.

Ab cerne, Rex Zebaoth, alto ex aethere,
Tuamq³ vitem visita,
Eiusq³ frondes erige,
Et iacentem subleua.

Coluit manus quam sedulo vitem tua,
Hanc quaeso ne sic deseras,
Eamq³ fidus excole,
Firmiterq³ protege.

Attende quaeso singulos & increpa,
Qui perdidderunt vineam,
Incendium ne latius
Prouehatur, prospice.

Propugnat alma dextra Jovis singulos
Sui ministros Numinis,
Defendit illa fortiter
Singulos, fidos Deo.

Nos restituti, corde toto, nomina
Nostri Dei cantabimus,
Eumq³ sani in secula
Longa nos celebrabimus.

PSALMVS LXXXI.

Exultate Deo adiutori nostro, &c.

Cantate

Aaaa
aaa
a